

Kandidaatintutkielman sisältö

Kandidaatintutkielma on pääsääntöisesti kirjallisuuteen perustuva selvitys opiskelijan valitsemasta, tutkinnon alaan liittyvästä aiheesta. Tarkoituksena on tuottaa viimeaikaiseen tieteelliseen kirjallisuuteen perustuva katsaus opiskelijan valitsemasta aiheesta siten, että se syventää muun opetuksen aikana saatua tietämystä. Opiskelijan tulee hyväksyttää valitsemansa aihe opintojaksosta vastaavalla opettajalla ennen työn aloittamista sekä ilmoittaa samasta aiheesta mahdollisesti aiemmin tekemänsä kirjalliset työt.

Tutkielman sisältö vaihtelee valitun aihepiirin mukaan, joten siitä on vaikea antaa kovin yksityiskohtaisia ohjeita. Aiheen rajauksessa on syytä ottaa huomioon tässä annetut suositukset tutkielman laajuudesta. Tutkielma perustuu tyypillisesti sekä katsausartikkeleihin että aihealueen kannalta keskeisiin tai uusimpiin alkuperäisjulkaisuihin. Suositeltava lähteiden kokonaismäärä on n. 20 julkaisua. Pyrkimyksenä on antaa lukijalle kattava, nykytietämyksen mukainen kokonaiskuva valitusta aiheesta. Tutkijoiden tai tutkimusryhmien väliset näkemuserot tai ristiriitaisuudet sekä alan tulevaisuuden haasteet on myös hyvä tuoda esiin. Tutkielman yhteenveto tai johtopäätökset osioissa on myös mahdollista esittää omia, perusteltuja mielipiteitä ja näkemyksiä.

Kandidaatintutkielman rakenne

Kandidaatintutkielman rakenteen, kirjoitustyylin ja ulkoasun osalta tulee noudattaa alla annettuja ohjeita. Tutkielma kirjoitetaan pääsääntöisesti äidinkielellä, mutta englannin kielen käyttö on myös mahdollista. Työn suositeltava laajuus on n. 20 konekirjoituslusuksaa (rivinväli 1.5, kirjasinkoko 12, marginaalit 2 cm). Tutkielma koostuu seuraavista osista: kansilehti, tiivistelmä, sisällysluettelo, johdanto, varsinainen käsittelyosa, yhteenveto tai johtopäätökset ja lähdeluettelo.

Kansilehti. Kansilehdeltä käyvät ilmi työn tekijä ja työn nimi. Tälle lehdelle merkitään myös työn tekopaikka (Lääketieteen ja biotieteiden tiedekunta, Tampereen yliopisto) ja aika, ks. kansilehtimalli.

Tiivistelmä. Tiivistelmä kertoo työn keskeisen sisällön ja sen avulla herätetään lukijan mielenkiinto. Tiivistelmä saa olla korkeintaan 1 sivun mittainen (kirjoitetaan rivinvälillä 1) ja se on voitava ymmärtää ilman tarvetta perehtyä koko tutkielmaan. Tiivistelmää laadittaessa on oletettava, että lukijalla on yleiset tiedot aiheesta. Tiivistelmässä voidaan käyttää yleisesti tunnettuja lyhenteitä (esim. DNA, RNA), mutta muutoin lyhenteiden käyttöä on pyrittävä välttämään. Viittauksia ja lainauksia tiivistelmään ei saa sisällyttää, eikä myöskään tietoja tai väitteitä, jotka eivät sisälly itse tutkielmaan. Työn sivunumerointi (keskellä alareunassa, sivunumero 2) laitetaan näkymään alkaen tiivistelmäsivulta. Tiivistelmäsivun yläosaan kerätään perustiedot tutkielmasta, ks. tiivistelmämalli.

Sisällysluettelo. Sisällysluettelo on tärkeä osa tutkielmaa ja se kirjoitetaan rivinvälillä 1. Hyvin laaditusta sisällysluettelosta näkee helposti, miten tutkielma on jäsennelly. Sisällysluetteloon laitetaan näkyviin myös sivunumerot, joilta kukin kappale alkaa.

Johdanto. Johdannon tarkoituksena on esitellä käsiteltävä aihealue ja mm. perustella, miksi kyseistä asiaa on tutkittu / tutkitaan. Johdannon laajuus on tyypillisesti enintään 1½ sivua. Vältä varsinaisen aiheen käsittelyä johdannossa, jotta tekstiin ei tule turhaa toistoa. Johdannossa voidaan myös tuoda esille aihepiiriin rajaukseen liittyviä seikkoja.

Varsinainen käsittelyosa. Tutkielman varsinainen kirjallisuuskatsausosa jakautuu tyypillisesti alaotsikoihin. Otsikoihin on syytä kiinnittää erityistä huomiota, jotta ne kuvaavat ytimekkäästi kunkin kappaleen todellista sisältöä.

Kuvien ja taulukoiden käyttö on suositeltavaa ja niiden tarkoituksena on selventää tai havainnollistaa käsiteltävää asiaa lukijalle. Kuviin ja taulukoihin pitää viitata tekstissä. Kuvat ja taulukot sijoitetaan tekstin joukkoon mahdollisimman lähelle kohtaa, jossa niihin viitataan (Kuva 1, Taulukko 1). Kuvatestit ja taulukkojen otsakkeet kirjoitetaan rivinvälillä 1. Kuvatestit sijoitetaan kuvien alle, taulukkojen otsakkeet taulukkojen yläpuolelle. Kuva- ja taulukkoketkissä on ilmoitettava lähde, jos ne on lainattu suoraan tai muokaten toisesta lähteestä. Kuvien resoluutioon ja luettavuuteen on syytä kiinnittää erityistä huomiota.

Yhteenveto tai johtopäätökset. Tutkielman viimeisen osuuden tarkoituksena on vetää yhteen työssä esitetyt pääasiat. Tässä osiossa tekijä voi myös esittää omia, perusteltuja mielipiteitään sekä pohtia tulevaisuuden tutkimushaasteita tai -mahdollisuuksia.

Lähdeluettelo. Lähdeluettelon teossa kannattaa hyödyntää viitteidenhallintaohjelmaa, jonka avulla viitteet voidaan automaattisesti muotoilla tyyliänsä identtisiksi. Esim. RefWorks-ohjelmasta voidaan valita Hoitotiede-lehden tai muu vastaava tyyli. Lähdeluettelossa kaikki tutkielmassa viitteenä olevat artikkelit esitetään ensimmäisen tekijän sukunimen mukaisessa aakkosjärjestyksessä. Jos tekijöitä on neljä tai useampia, kirjoitetaan vain **kolme** ensimmäistä ja niiden perään joko ym. tai et al. tutkielman kielestä riippuen. Alla esimerkkejä viitteiden muotoilusta:

Bertram L, Tanzi RE. The genetic epidemiology of neurodegenerative disease. *J Clin Invest* 2005;115:1449–57.

Corder EH, Saunders AM, Strittmatter WJ, ym. Gene dose of apolipoprotein E type 4 allele and the risk of Alzheimer's disease in late onset families. *Science* 1993;261:921–3.

Viittaukset ns. elektronisiin lehtiin (eivät ilmesty lainkaan paperiversioina, joten niillä ei ole sivunumeroita) esitetään seuraavasti:

Kallio H, Tolvanen M, Jänis J, ym. Characterization of Non-Specific Cytotoxic Cell Receptor Protein 1: A New Member of the Lectin-Type Subfamily of F-Box Proteins. *PLoS ONE* 2011;6: e27152.

Viittaukset kirjoihin esitetään seuraavasti:

Stenberger LA. Immunocytochemistry. Prentice-Hall Inc, Englewood Cliffs, 1974 pp. 100-105.

Viitteiden merkintä tekstiin. Tiivistelmää lukuun ottamatta tekstissä viitataan käytettyihin lähteisiin. Jos saman nimiseltä ensimmäiseltä tekijältä on useampi viite samalta vuodelta, nämä erotetaan toisistaan vuoden jälkeen sijoitettavilla kirjaimilla (Carter ym. 2012a, Carter ym. 2012b). Vastaavat kirjaimet laitetaan näkyviin myös lähdeluetteloon. Kun samassa kohdassa viitataan useaan lähteeseen, viitteet sijoitetaan samojen sulkujen sisään ensin ikäjärjestyksessä (vanhin ensin) ja sitten aakkosjärjestyksessä pilkulla erotettuina (Lin ym. 2009, Carter ja Wang 2012, Costa 2012). Lähteet merkitään tekstiin seuraavilla tavoilla:

	<i>suomenkielinen</i>	<i>englanninkielinen tutkielma</i>
1 kirjoittaja	(Costa 2012)	(Costa 2012)
2 kirjoittajaa	(Wang ja Liang 2005)	(Wang and Liang 2005)
useampi kirj.	(Lin ym. 2009)	(Lin et al. 2009)

Työssä voidaan myös käyttää viittauksia internetissä saatavilla olevaan tietoon. Nettilähteiden yhteyteen laitetaan päivämäärä, jolloin kyseinen tieto on luettu (<http://www...:org>; 29.6.2013). Huomaa, että nettiviittaukset ilmoitetaan vain tekstissä eli niitä ei sisällytetä lähdeluetteloon.